

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravníštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravníštvo „Slov. Naroda“.

O notranjskem kandidatu.

Listič, ki tolikokrat po nemarnem imenuje ime visoko kranjske vlade, misli sedaj, da bode ribe lovil v motni vodi, ker že peti mesec brazdá po slovenskem javnem mnenju. Volitev deželno-zborskega poslanca za občine notranjske stoji pred durmi, in dan te volitve ima pokazati, v koliki meri so staro narodno prepričanje in politično izobraženost naših Notranjcev obrle strupene sape uradno-novinarskega našega Eóla, ki je tega mnenja, da je v njegovem mešičku shranjeno slabo in dobro vreme naše domovine!

Slovenski vitez s plačanim uradnim peresom pripravlja se sedaj za žetev. Sejal je osobno mržnjo proti gospodu dru. Valentinu Zarniku, in zraven nam je molil nove politične molitvice. Koliko se je tega tako blagoslovljenega semena prijelo, pokazala bode, kakor rečeno, volitev avgusta meseca!

Rodoljubni in izobraženi Notranjci, in taki bodo tudi volilni možjé, ti vedo, kaj jim bode storiti tudi pri tej volitvi. Ali politični Ljubljanski profesor storil je obljubo, da bode uradno politične nauke širil mej nami! Ta nauk pa uči tako, da Notranjska ne bi smela voliti moža, ki je vlani v deželni naši zbornici pokazal toliko narodne odločnosti ka-

kor gospod dr. Zarnik! To je recept, po katerem svoje doneske mešajo od kraja vsi od sedanje vlade zalagani in podpirani listi. Ta recept je merodajen tudi slovenski večerni prilogi uradne „Laibacherice“, navezan je nanj tudi slovensk poslanec, ki se leti uradnega novinarskega pisanja. Volilci neso baš zaradi tega moža postavili v dotiko z vlado, volili so ga morebiti, da bi njih zastopal, ne pa vlado. Toda za svojo nezadovoljnost utegnejo dobiti od svojega (!) zastopnika le grob odgovor, ker, kakor nas vsakdanje izkustvo mej nami učí, urednik uradne priloge ni, da bi moral pisati tudi dostojno! Tako je, kadar so človeku vezane roke! In tako tudi nič čudnega ni, da vezan slovensk poslanec daje Sloven- cem svéte, ki se nam toliko podajó kakor pest na naše okó; da nas učí politične zmernosti in pravico- čutja do drugih narodov, kakor da bi imel Nemce pred soboj! Po svojem, za slovenske razmere zelo zgrešenim poklici odvráča ta pastir svoje občinstvo od narodno-političnega dela („narodnega prepira“ pravi on), ter na vso moč grdi in pobija slovenskih pravic neupogljive zagovornike (on rajši piše: „oponente najboljše vlade, kar jih je dosedaj imela kranjska dežela“)! — Delati mora tudi usmiljeno lice, da bi tako „nalovil svoje kmete“; govoriti jim mora o njih uboštvu in o gospodarskih potrebah. Vse to politično licemerstvo pa nema drugega namena, nego to, da bi se občinstvo odtujilo narodno-političnim vprašanjem in prepustilo jih nekonstucionalnim elementom!

To pa je grobokopna taktika za nas Slovence! če to vladno pisanje utegne dobro biti za avstrijsko-nemško gibanje, pridno ne more biti za nas. Mi nismo orli in kragulji-Nemci, mi Slovenci smo črvi in črvički! Mi moramo braniti svoje narodno življenje, braniti vsi, in izbirati si moramo za svoje zastopnike može, ki jih poznamo za najodločnije. Ako pri svojih poslancih ne bodemo gledali na politični pogum, ako prepustimo svojo narodno politiko temu ali onemu omahljivcu in mehkužcu, potem nikdar ne pridemo do uživanja ustavnih naših pravic, brez katerih pa ostanemo večni politični reveži, če se nam tudi na prsih svetijo redovi in zlati križci. Podobni bodemo odlikovanemu vojaku, ki hodi po lesenih bergljah!

Čuden narodnjak bi torej bil tisti, ki bi svojemu narodu ne priporočal narodno najbolj odločnega

zastopnika v sicer enakih razmerah. Ali baš zaradi tega, ker je gospod dr. Zarnik pogumen in odločen politik, stresne se znani kranjski poslanec-urednik, kadar kdo omenja dr. Zarnikove kandidature za notranjske občine. V veliko začudenje vsacega rodoljuba smeši on osobo in lastnosti dra. Zarnika, z vsakdanjim zmerjanjem v svoji slovensko-uradni prilogi boče ga politično ubiti, — vse zato ker je izkušeni boritelj še zmirom odločen narodnjak in ker (licémersko dodane poslanec urednik:) Notranjci potrebujejo gospodarsko-razumnega zastopnika. Ad vocem: gospodarsko-razumen! Ne bodemo preiskavali, kdo več vé o narodnem gospodarstvu jeli to srednješolsk profesor, marveč pravnik-odvetnik, samo to-le naj poudarimo: Mi si ne moremo misliti izobraženega narodnega politika, ki bi v svoje narodno delovanje ne jemal tudi skrbi za gmotno zboljšanje narodnega stanja, kajti na pesek se bi reklo zidati politiko, če bi se jo hotelo širiti v narodu, brez rešitve gospodarsko propadajočem! Priča temu je delovanje vseh naših narodnih zastopnikov v večji ali manjši meri, ne izimši gospoda dra. Zarnika.

Toliko torej odgovora k razlogom, ki jih moremo za resne smatrati v agitaciji proti odstopivšemu poslancu notranjskemu. Vsak rodoljub mora gluh biti za tudi-narodno agitacijo, s katero se ves čas slovensko-uradni listič omuhava okolo notranjskih volilcev. Dokler se bode slovenska naša narodnost pod raznimi vladami prenašala „z dežja pod kap“, tako dolgo moramo veseli biti, da imamo taci mož, kakor je g. dr. Zarnik, kateri je tudi druge težnje svojih volilnih krajev v deželnem zboru vedno udano in možko zastopal.

Kaj še se bode vse izrazilo, ako se starega poslanca počasti z novim zaupanjem, to notranjski volilci sami dobro vedo; saj se je izza zadnjega deželnega zbora pa do tega časa mnogo-kaj zgodilo, kar nam je v temo luč prineslo, kar nas budi, da nam sovražnik ljulike ne zaseje mej mlada in šibka stebelca slovenske naše narodnosti!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 28. julija.

Štajerski liberalci že jako hudo agitujejo za volitve v deželni zbor. Liberalno veleposestvo in

LISTEK.

Potovanje križem domovine.

Opisuje Protoposlav Kretanov.

XXXIX.

Iz Idrije na Vrhniko.

In tako sem torej naposled dospel tudi v Idrijo, v rojstveno mesto slavnega pevca — „Prokletih grabelj“

Slavožejnemu potopiscu, ki bi se hotel obdati z aureolo učenosti, odpira se tukaj v Idriji jako mikavno, hvaležno polje in to v različnih strokah. Najprej bi se namreč mogel uvekovečiti kot historik in sicer z določenjem leta, v katerem so prvotno našli Idrijsko rudo živega srebra; kajti očka Valvazor so se baje v dotični letnici zmotili za celih sedem let, zapisavši l. 1497. mesto 1490. ali ka-li; potem bi se mogel bahati kot geolog, navájeje različne rudniške sloje peščenca, dolomitnega konglomerata, srebrnatega skriljenca itd.; tudi bi imel priliko ondu ponašati se kot statistik, češ: v tem

letu se je izkopalo za pol tretji gran več rude, nego-li v onem; dá! naposled bi se na pr. mogel skazati še kot pathognom in to s tem, da bi uganil, koliko rudarjev v jednom ter istem trenutku trpi na hydrargyrenterophthisiji . . . Razven tega bi se mogel proslaviti z naštevanjem vseh, po različnih svetcih krščenih rovov in v njih se nahajajočih deseterogubno drug nad drugim ležečih rudokopnih predelov, z vsemi labirintnimi razhodi, kakor tudi z opisovanjem stoterovrstnih strojev in aparatov za čiščenje in žganje živega srebra, cinobra itd. itd. . . . Skratka: Idrija je pravi Eldorado za univerzalnega potopisca! . . .

Toda brezskrbni, lehkoživi turist, baveč se povsod k večjemu le po jeden dan, ne utegne uganjati enakih slavorodnih eksperimentacij: ko si je površno ogledal obličje dotične pokrajine in fizijonomijo tega ali onega mesta, prijeti mu je zopet za palico ter odrinoti drugam, na lov za — novimi prizori in zabavami.

In takó sem tudi jaz, preloživši pohod rudnika na ugodnejši čas, ogledal si našo slavno Idrijo le od zunaj, takó rekoč samó s „ptičje perspektive.“

Najprej sem se napotil gori na Kalvarijo, dvigajočo se na severo-zapadni strani mesta.

Na vzvišenem, smelo po konci se vzpenjajočem holmu stoji bela cerkva sv. Antonija Padovanskega, obgrajena s kamenitim zidom. Od cerkve navzgor po hribovem rebru so razvrstene kapelice s križev-potnimi slikami, o katerih se baš ne more reči, da bi njih bila izdelala mojsterska roka.

Gori pri zaduji, na vrhunci holma stoječi kapeli je lep razgled po vsej Idrijski okolici.

Mesto Idrija leži v naročji globoke, ponikvaste, na tri strani odprte doline, v obliki dveh s hrbtom vkup obrnenih lokov. Hiše, različno zidane, razpostavljene so v nerednih, na večih krajih pretrganih ulicah, vijočih se na obestranskem obrežji Nikove in po okolnih gričih, kjer je skoro vsako posamično poslopje na drugo smer obrneno in z majhnim vrtičem obgrajeno . . .

Okrog mesta kipé navzgor valoviti, nedaleč vsaksebi razmaknjeni hribi, okviraje v členovitih obrisih prostrano dolinsko krnico. Ondu na levo, na severni strani se razgreba v dolgi od zaboda proti vzhodu tekoči potezi visoka, s ponosnim grebenom

centralni nemški odbor sta že izdala volilna oklica. Agitacija je povsod od strani liberalcev brezobzirna, in podpirajo jo razni uradniki. Volilni boj bode jako oster.

Pražka „Politik“ hudo napada Starčevića, ker so se njegovi pristaši predrznili odgovarjati somišljenike, naj ne gredo v Prago, ker so se nedavno bratili Čehi z Magjari, najhujšimi sovražniki naroda hrvatskega. Pri tej priliki ta staročeski list v nebo povzdiguje hrvatsko „narodno“ stranko. Pa tudi drugi Pražki listi se jezé zaradi tega na hrvatsko opozicijo. Vse drugače, kakor Pražki listi pa sodi o tem bratenji z Magjari v Olomuci izhajajoč „Obzor“. Ta list piše: „V poročilu Pražkih listov o ovacijah za iz Pešte došli gledališki vlak čitamo, da so se ne le iz Ogerske došli Slovani, temveč tudi Magjari posebno slavili. Mi spoštujemo in cenimo vsacega poštenega moža, naj bode katere koli narodnosti; pa po skušnjah iz prošlosti in sedanjosti je teško najti kak povod simpatijam mej Čehi in Magjari. Teško je gojiti simpatije z narodom, ki je v svojej divjosti presegal celo Mongole, ki je prelival kri naših očetov, razdejal velikomoravsko državo in razrušil naš Belgrad, tako da danes zaman iščemo kraja, kjer je stal. Teško je sprijazniti se z narodom, katerega glavno dejanje in prizadevanje le na to meri, da bi uničil naše brate Slovake, katere so odtrgali od slovanske matere in od slovanske šole, da jih oropajo njih jezika, njih narodne zavesti in narodne kulture. Vam tako priljubljeni kralj Matija Korvin, ki se je izobraževal v Pragi, tam nabral svoje skušnje in visoko znanje, je ravno tako škodoval českemu narodu, pospeševal je napade na Česko in podvrnil velik del Moravske, a jako malo je storil za sporazumljenje mej Čehi in Magjari. Večkrat so vodje našega naroda pogajali se za spravo z Magjari, pa vselej zastoj. Tudi bi hrabrim sinovom ogerskega kraljestva nikakor ne prišlo na misel, nas na ogerskej zemlji v češčini pozdraviti. Nam ne more biti ravnodušna osoda Slovakov. Mi jim hočemo dati moralno podporo v njih bojih za njih narodno eksistenco. Tega pa ne moremo, če z njihovim sovražnikom simpatizujemo. Mi ne bi imeli nič proti slavnemu vzprejemu magjarskih miroljubnih gostov, ki so prišli v Prago občudovat tempelj umetnosti, katerega je z lastnimi silami postavil zatirani narod, in radovat se lepe prirode in umetnosti lepe moravske in česke domovine. Pa tak obisk ni dovolj povoda, smatrati za deputacijo ogerskega naroda in skazovati njim simpatije, katerih ne moremo občutiti, dokler se ne odpovedó magjarovanju in zatiranju naših po krvi sorodnih bratov Slovakov na slovanskem Ogerskem.“

V sobotnej seji se je **moravski** deželni zbor posvetoval o deželnem budgetu. Pri tej priliki so se česki poslanci pritoževali, da se pri oddaji uradnih mest prezira slovenski živelj. Pri obravnavi o poročilu odseka za pretresovanje Chlumeckega predloga je grof Belcredi ostro očitil liberalcem da so za upeljavo prostega deljenja zemljišč in z olajšanim napravljanjem dolgov zakrivali propad kmetijstva. Chlumecky mu je sicer odgovarjal, pa ni mogel pobiti njegovih opravičenih trditvev. Nekateri česki poslanci so se pri tej priliki pritoževali proti zganjivosti, na kar je odgovoril namestnik, da je vlada že izdala nek ukaz, ki bode omejeval pravico točarenja zganja.

Vnanje države.

Srbska vlada je poklicala več rezervistov pod orožje; to je neki v zvezi z novo davčno reformo. Novim cenitvam bi se utegnile postaviti velike zapreke, in vlada hoče biti na vse pripravljena.

O sedanjem stanju **srbsko-bolgarskega** konflikta izvedela je „Pol. Corr.“ iz Sofije, da so Rusija, Avstrija in Nemčija prišle do prepričanja, da je Bolgarija po krivici zasela Bregovo, ker dotični kraj po mnenju vevlastij pripada Srbiji. Da se pa odstrani povod prepričanja mej obema sosednjima državama, priporočajo, da srbska vlada za

po konci strleča gora sv. Magdalene, čez katero se tam-le po iztočnem rebri navzgor vije v strmih ključih vozna cesta v Logatec in na Vrhniko. Tu spređaj, na južnej plati mesta nagromaden je gol, krničast, proti jugozahodu navzgor rastoči hrib Tičnica, v katerega naročji je glavno ležišče živega srebra. Tam-le gori nad tem hribom, dalje proti večeru se dvigajo kopičasti, s temnim smrečnim lesovjem obseščeni vrhovi. In tu zadaj, na zapadnem pobočji Kalvarije se naslanjajo grebenaste, z redkim gnelčjem obrastene Kobalove planine. Mej goro sv. Magdalene in Tičnico, od iztoka sem doli proti zahodu teče mej zelenim, s topoljem obroblijenim obrežjem svetla Idrija; tu doli na ostro vogljatem nje okljuku, kjer se zasučé na zapad, razteza se s podolgastem okviru Idrijsko pokopališče s cerkvijo sv. Križa; nižje tam doli, tik Idrijske struge, ob hribovem podanku je zakajena tovarna za cinober z visoko góri v hrib napeljanim dimnikom. In tu ob Tičnici razvrsteni so rudniški rovi z mogočnimi svojimi stroji, na katerih se prevažá ruda iz zemeljskih globin; okrog hriba je napeljan vodovod, vijoč se v širnem loku sem doli iz gozda. Ob vodovodu „na rakah“ teče gladka

neko odškodnino odstopi Bolgariji ta kraj, ali pa zamenja za kak kraj, katerega ima Bolgarija na srbskej strani reke Timoka. Na v Bolgariji živeče emigrante pa mora vlada paziti, da ne bode vzemirjevali sosedne države, in njim ne sme pustiti naseliti se v obmejnih mestih, mej katere pa ne spada glavno mesto dežele, Sofija.

V Varšavi so bili zaradi poslednjega nameravanega napada na **ruskega** carja zaprli 100 nihilistov, pa so jih že izpustili 46. Mej poslednjimi je tudi državni pravnik Čečerin. — Kakor se poroča v „Gazeto Krakowsko“ iz Varšave, pride tja car v avgustu, a ne bode ostal dolgo, temveč podal se bode takoj v Skierniewice, kjer ostane dlje časa. Udeležil se bode vojaških manevrov in lova po Tomaszowskih, Rawaskih, in Piliskih gozdih. V vasi Bialobrzeg bodo postavili začasni leseni lovski grad.

Danes ima **egiptovska konferenca sejo**, ki pa bode najbrž zadnja. Potrdila bode provizorični budget za Egipt, kakor ga je sestavila finančna komisija.

Dopisi.

Iz Pulja 26. julija. [Izv. dop.] Čudno se vam bode zdelo, da Vam pišem o zadevi, katera nema navidezno za nas Istrane nikake važnosti. A le navidezno, kakor hočemo pozneje dokazati.

Bliža se volitev deželnega poslanca mesto odstopivšega dra. Zarnika. Koga voliti? To je sedaj pereče vprašanje, za katero se zanima ves slovenski svet. Zadeva ni samo lokalnega, le Notranjske tika-jočega se pomena, temveč vseslovenske, principijelne važnosti. Mi si torej usvojamo Notranjcem, ne kake svete dajati, ker k temu nemamo nikake pravice, a svojo misel izraziti, katera misel pa je, — vsaj tako upamo — misel vseh zavednih in razsodnih slovenskih mož.

Zgodovine odstopa dra. Zarnika, oziroma uzrokov tega odstopa nečemo ponavljati, vsaj so itak še vsem v živem spominu. So li bili ti uzroki tehtni dovolj ali ne, da je gosp. poslanec storil ta skrajni korak, tudi nečemo preiskavati, ker bilo bi danes brez smotra. Jedno pa je neovrgljivo gotovo: g. dr. Zarnik je s svojim činom dokazal, da mu je prepričanje nad vse in da od tega svojega prepričanja ne odstopi za las in da se ne oklepa krčevito svojega mandata, ko je treba odločno protestovati proti pogubonosnej politiki. Odstop dr. Zarnika je bil le slovesen protest in nič drugega. In da je slovenski svet razumel tega poslanca, nam je dokaz razburjenje, katero se je polastilo vseh krogov proti deželno-zborski večini. Dr. Zarnik je svečano manifestoval svojo, tudi mej nami Slovenci redko nesebičnost, posebno, ako premislimo, kako nemilost na Turjaškem trgu in koliko napadov od strani naših parlamentarnih začetnikov si je s tem na glavo nakopal. Dr. Zarnik ravnal je kot mož, kakor cel mož!

Čitali smo že razne argumente proti zopetnej volitvi dr. Zarnika, a dosednji so bili vsi ničevi.

1. „Poslanca iz svoje srede!“ Ta klic nam doni iz predal „Slovenčevih“. Ali gospoda, kako ste vender nedosledni! Izmejj mnogih vzgledov naj vam navedem najočividnejšega. More li biti poslanec okraju po njem zastopauemu, bolj tuj, kakor je sicer vse časti in spoštovanja vredni grof Hohenwart okraju Kranjskemu? In kdo bolj goreče priporoča Hohenwarta kakor vi?

2. „Dr. Zarnik ne pozna potreb Notranjske!“ In to vam še le danes v glavo pale, po tolikih in

peška pot, Idričanom najpriljubljenjše sprehajališče . . .

Dolgo sem stal gori na vrhunci Kalvarije, umaknen licemerski človeški družbi in posvetni nečimernosti.

Bil je veder vspomladen dan, smihajoč se po dolgotrajnem deževju ozeleneli, po solnčni svetlobi koprneči zemlji. Blažen nedeljski mir se je razliljal po vsej selski idili; le zdaj pa zdaj priplaval je kak lahén odmev parostrojnih udarcev sem gori iz doline. Svetle škodljaste strehe mestnih hiš lesketale so se v zlatem solnčnem svitu in po mehkiem vonjivem vzduhu vel je laskajoči dih hladilne gozdne sape . . .

Dospevši nazaj doli v mesto, pohodil in ogleđal sem si najpoglavitejše znamenitosti Idrijske in sicer: stari rudniški grad z njegovimi tremi stolpi, novo, z modernimi ugodnostmi zidano rudniško šolo z napisom v blaženi, Slovence izveličevalni nemščini; lepo, ondu na trgu stoječo hišo podobarja Tavčarja z raznimi, na pročelji razpostavljenimi podobami; potem visoko in prostorno župno cerkvo sv. Barbare, vzgrajeno ondu na sredi trga v italijanskem slogu z

tolikih letih. Kaj so znabiti Ljubljanci ločeni s kitajskim zidom od Notranjcev? Zakaj pa gospodje, visokotislani v uredništvu „Slovenčevem“, zastopajo okraje, v katerih ne bivajo in tudi leto in dan tja ne prihajajo. Do sedaj se vender ni še živa duša nad tem spodbudila.

Tretji in naglavni greh! Dr. Zarnik je radikalec! No, nekđaj je bila pri nas to največja čednost, če se kdo, braneč narodno pravo ni umaknil za las. Danes je drugače. Danes hočemo biti vsi prefrigani diplomati, ki jemljemo ozir na svoje koristi, ki vedno vprašamo: Kdo dá več?, ki se oziramo na vse, samo na svoj ubogi narod ne. In kaj ste gospoda dosegli s svojo spravljivostjo?

Pod ministerstvom Giskro-Herbstom smo obdržavali mnogo taborov, pri katerih je bilo nagromadenega na tisoče ljudstva. Danes se zabranjuje nedolžno veselico še bolj nedolžnega društva; in to na ves narod sramoteč način. Slovenske srednje šole? Saj jih ni in še to malo, kar se je zgodilo visi na jednej niti. Par jezikovnih naredb? Te pa imajo to slabo stran, da nikomur v glavo ne pade, da bi jih zvrševal.

Za te pridobitve, jako dvomljive vrednosti, naj bi mi, kakor nas tako lepo uče najnovejši osrečevaltelji naroda, opustili svojo narodno zavest in gorečo ljubezen do milega materinega jezika, ta paladium v borbi z našimi narodnimi sovragi.

To je torej situacija. Bode principijelni protivnik Zarnikov voljen, potem bode tudi sankcionirana ona nemožka, zavednega naroda nevredna politika. In Notranjci naj bi to storili?! Ne in stokrat ne, zatajiti bi morali svoje slavne tradicije.

Če se pa bo vender zgodilo, potem bodete videli, kako bo svet to tolmačil, čitali bodete lahko v vseh židovskih listih od „N. Fr. Pr.“ doli do „Laib. Wochenblatta“.

Torej Notranjci glejte kaj delate! Tudi to naj vas ne moti, da vam od neke strani ponujajo gospoda Obrezo. Zarnika hočejo vreči na vsak način, ker pa vedó, da je g. Obreza povsod in to po pravici, visoko čislana oseba, si mislijo, da bode s tem gospodom najlozje šlo. Torej manevr in nič drugega.

Z Dunaja 24. julija. [Izv. dop.] (Cenitev za davke.) Finančni minister razposlal je do vseh finančnih deželnih ravnateljstev, oziroma do davkovskih nadzorstev povelje, da jim je nad vsemi izpremenbami v gospodarskih in pridobitnih razmerah, ki imajo za pridobárino in dohodárino poseben pomen, pazljiv nadzor imeti, in vse vestno v poštev jemati pri davkovni cenitvi, kar le koli tacega zvedó. Če se gospodarske razmere obdavkovanega bistveno obrnejo na bolje ali se s posebno poizvedbo dožene, da so ugodniše, nego-li jih je obdavkovanec bil označájil, to je brez odloga po priméri višo cenitev izreči. Minister je dal to povelje, ker je nekoliko obdavkovanec naravnost njemu poročalo, da se tu pa tam smešno nizki dohodki in zaslužki napovedujejo in s tem na kvaro drugih obdavkovanecv sramotno nizki davki umérijo. Dva slučaja v dveh znamenitih kopališčih avstrijskih sta posebno interesantna. V „fasijski pólí“ je bilo povedano, da prostori dajó dohodka na leto štirideset goldinarjev, a poznejše pozvedbe so pokazale, da isti prostori lastniku svojemu prinašajo na leto najmanj tisoč goldinarjev. Še bolj nesramen je bil drugi slučaj, ko je hišni posestnik v jednom najbolj slovečih in bogatih zdra-

visokim zvonikom, s peterimi iz pristnega in ponarejenega marmorja izdelanimi altarji in z jako lepimi orgljami; nadalje nekoliko višje, blizu grada stoječo kapelo sv. Janeza in nekđaj v gotskih oblikih zidano cerkev sv. Trojice doli ob vzhodji Kalvarije; razen tega raznovrstne v mestu se nahajajoče rudniške tovarne in zaloge, katerih pa tu ne bodem opisoval posebej . . .

V tem se je oglašil poludanski zvon, klicaje proste rudarje na delo in v gostih tolpah so se gnetli k uhodu v jamo sv. Antonija, iz katere so prihajali na dan pretečeno noč delajoči rudokopi: vsakteremu izmejj njih se je videlo na obrazu, da z radostjo pozdravlja oživljajočo luč zlatega solnca . . .

Popoludne sem pohodil Dolenjo Idrijo. Cesta tja doli vije se ob osojnem podánku Kobalove planine po levem obrežji bistro navzdol šumeče Idrije. Ondu ob mostu, preko katerega se cesta razdeli gori na Govejek, štrli po konci velikanska pečina, ostanek onega skalovja, ki se je leta 1525. vsled silnega potresa bilo zrušilo s Kobalove planine doli v sotesko, ter zajezilo Idrijski odtok, da je narasla

viloih krajev svojim sobam privoščil po trideset novcev na dan, v resnici pa jih je oddajal za pet do deset goldinarjev za dan. Takemu sleparstvu „en gros“ boče torej finančnega ministra omenjeni ukaz korenine izpodrezati v pospeh pravične primere davkov.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

(Konec.)

Podžupan Petričič poroča o prošnji Ljubljanskih prostovoljnih gasilcev za nakup 300 metrov normalnih cevij na mestne stroške in priporoča da se ta prošnja usliši, čemur zbor pritrdi.

Podžupan Petričič poroča v imenu finančnega odseka o mestnega računarstva nasvetu, naj se odpišejo zaostala povračila predujmov za Denkelna, Šulkovica itd. znašajoča 100 gl. 96 kr.; zbor pritrdi.

Podžupan Petričič poroča v imenu finančnega odseka o gospoda Karola Sirnika ponudbi glede nakupa mestne hiše št. 19 „pred Prulami“. Poročevalec nasvetuje, ker ponuja g. Sirnik le 500 gl., hiša pa donša 117 gl. na leto, naj se ponudba g. Sirnika ne vsprejme.

Mestni odbornik dr. Derč nasvetuje, naj se g. Sirniku ne odgovori, da se ta mestna hiša sploh ne proda, ampak reče naj se, da je ponujana kupnina prenizka. Ker je tudi mestni magistrat zato, da se hiša proda, a za boljšo ceno, naj se g. Sirniku tudi tako pove.

Mestni odbornik Ničman pravi, da je prodaja hiše le v interesu oplešanja mesta. Pri glasovanju vsprejme se predlog finančnega odseka z dostavkom g. dr. Derča.

Podžupan Petričič poroča o izidu škontrovanja vseh blagajnic in fondov, katere upravlja mestna občina. Škontrovanje bilo je 4. t. m. in poročevalec predlaga, naj se povoljno poročilo o škontrovanju vzame na znanje, ob enem pa finančno ravnateljstvo naprosi, da kupi za državne davčne novce blagajnico po novi sistemi. Predlog se jednoglasno odobri.

V imenu stavbenškega odseka poroča gospod Murnik o gg. bratov Koslerjev prošnji, da bi se premenili pogoji, zadevajoči odvajanje vode iz njihove pivovarne v Šiški in nasvetuje, da se vsota za porabo mestnih kanalov zniža od 200 gl. na 50 gl.; da se globa, ko bi se izpustila v kanale nedesinficirana voda, zniža od 500 gl. na 200 gl. in da smejo bratje Koslerji, ko bi mestni zbor to dovoljenje preklical še pol leta po preklicu odvajati vodo po mestnih kanalih. Kar se pa tiče prošnje gg. Koslerjev, da bi se v pogodbi spremenila ali izpustila določba, da se sme odpeljavati le desinficirana voda, nasvetuje poročevalec, da mestni zbor tej točki ne pritrdi.

Mestni odbornik dr. vitez Bleiweis opomni, da je slišal, da se rabljena voda v Koslerjevi tovarni nič ne desinficira, na travnike pri Šiški spušča in dela strašansko smrad, o čemer se pribivalci Šiške po vsej pravici pritožujejo. Silno potrebno je tedaj da se rabljena voda desinficira in to jako natančno, sicer bode napeljana v kanal okužila mesto in tudi Ljubljano, da bodo še te ribe poginile, kar jih je v Ljubljani, nasvetuje tedaj, naj ostane globa 500 gl. in naj se ne poniža na 200 gl.

Župan Grasselli opomni, da so kolikor je njemu znano, bratje Koslerji kupili poseben stroj za desinficiranje vode.

v širno jezero in poplavila mesto in vse rudniške jame.

Cerkev v Dolenji Idriji (pri Fari) posvečena Marijinemu vzpenju (v nebovzetju), dviga se na jasnem, poluotoku enakem griču, na katerega vedejo kamenite stopnjice. Tu ob cerkvi je diven razgled po zavetni, z visokimi hribi obdani dolini, po kateri se vije bistro tekoča Idrija, zasukaje se na večerni strani cerkve proti jugu. Okrog cerkve doli po tesnem obrežju so razpostavljene raznovrstne, lično obeljene hiše, mej katerimi se razteza bela cesta tja doli v romantiško Cerkljansko dolino...

Na večer istega dne predstavljali so slovenski diletantje v rudniškem gledališču šaloigro „Lumpacij Vagabund“. Gledališče je bilo natlačeno v pravem pomenu besede in igralo se je z veliko živahnostjo in preciznostjo. Po predstavi je bila veselica, kjer je čila Idrijska mladina rajala do rane zore. Posebno pozornost je vzbudil česki ples „Beseda“, sestavljen po motivih starih narodnih pesnj českih, katerega so Idrijčane naučili pri rudarstvu nameščeni Čehi.

Pri glasovanju se ne vsprejme predlog dr. vitez Bleiweis-a, pač pa vsi predlogi stavbenega odseka.

Odbornik Hribar utemeljuje svoj samostalni predlog glede reorganizacije magistratnih uradov. Predlagatelj pravi, da je o reorganizaciji magistratnih uradov mestni zbor zadnjokrat sklepal dne 4. novembra 1873 l.

A takrat reorganizovalo se je le deloma. Sklenilo se je namreč, ustanoviti mesto magistratnega tajnika, mestnega blagajnika, inženirja in vodje pisarne; poleg tega pa se je sklenilo, da imajo na dalje magistratni uradniki pravico do v svojedobno pokojnino uštevniht petletnic.

Popolna reorganizacija magistratnih uradov, združena s povišanjem uradniških plač, zvršila se je pa že leta 1869 in sicer na podlagi sklepov mestnega zbora z dne 19. junija istega leta.

Preteklo je tedaj od one dobe že več ko petnajst let. V tem času spremenile so se poslovne razmere pri mestnem magistratu v marsičem in sicer tako, da bi glede marsikaterih uradnih agend bilo potreba novih organizacijskih določeb.

A tudi v drugem oziru izpremenile so se v primeri z letom 1869 okoliščine prav izdatno. Cena živeža, je sedaj že veliko večja; stanarina pa se je od takrat podvojila. Iz tega sledi, da sedanje, z ozirom na okoliščine 1869 l. sistemizovane plače uradniške neso v nikakej pravej razmeri k današnjim okoliščinam.

Mestni zbor bode tedaj moral ta nedostatek odpraviti in kakor je lansko leto storil glede dohodkov mestnih ljudskih učiteljev, bode moral skrbeti tudi za to, da omogoči mestnim uradnikom živeti svojemu stanu primerno.

Visoki deželni zbor kranjski določil je plače deželnim uradnikom dne 12. januarja 1874. leta; vendar pa je že v svojej seji dne 15. oktobra 1878. leta zopet naročil deželnemu odboru, naj izdela in v prihodnjem zasedanju predloži nov reorganizacijski načrt deželnih uradov.

In deželni odbor je v svojem poročilu leta 1879 (tedaj že pet let pozneje) poudarjal, da je treba deželnim uradnikom plače povišati, češ, da je letna plača 700 gl. najmanj plača, ki je potrebna uradniku, da se spodobno preživi.

Ako je tedaj deželni odbor in z njim tudi deželni zbor, uvaževaje tekom petih let izpremenjene okoliščine glede draginje živeža in stanovanj, spoznal za potrebno regulovati plače deželnih uradnikom razmeram primerno; dolžnost je tembolj mestnega zbora, da uvažuje izpremembe petnajstih let. Ljubljanski mestni uradniki so mnogo slabše plačani, nego uradniki vsacega drugega deželnega mesta. Primerjavaje plačo mestnih uradnikov raznih mest, uvaževaje razmere teh mest v primeri z našim mestom, ne bode tedaj mestnemu zboru težavno ukreniti pravo. Pač dobro vem, da nam denarne razmere naše ne dovoljujejo jednako drugim v srečnejših okoliščinah nahajajočim se mestom storiti za mestno uradništvo toliko, kolikor bi želeli mi vsi; vendar se nam pa tu ne bode postavljati izključno na stališče finančno v prospah prihrankov za mestno blagajnico, temveč merodajno nam bode moralo biti tudi, da s tem, če skrbimo za ugodnejše materialno stanje mestnih uradnikov, budimo v njih veselje do dela in izpodbujamo njihovo marljivost.

Jaz predlagam: Mestni zbor naj sklene:

Odkar so se odstranili prejšnji nedostatki pri rudniški upravi in se uredile plače in razmere rudarjev ter dospeli na krmilo rudniškega poveljništva nepristranski, pravični možje, utihale so mej rudokopi vse pritožbe in začelo se je razvijati narodno življenje. Da pa Idrijčanom ne manjka več ali manj važnih in tu in tam neutemeljenih strankarskih preprirov, o tem se ne bode čudil, kdor pozna prvotne njih izvore, povode in nakane...

V občje pa, kakor sem se prepričal na svojem troletnem potovanju, ni mesta, trga in vasi, kjer bi ne imeli ljubega domačega razpora, brez katerega menda sploh nobeden Slovenec živeti ne more, vli ka-li?

Drugo jutro obiskal sem z gospodom Trevnom važnejše postaje rudniških delalnic, prijazni, senčnati nasad „Na zemlji“ s raznovrstnimi pripravami za razveseljevanje, kakor na p. kegljiščem streljiščem gugalnicami itd. Konečno sva pohodila prekrasno šetališče „na rakah“, po katerem sva v sencih mladega bukova dospela v zatišje romantičnega gozda, na samotno obrežje „Divjega jezera“, izvira-

1. Gospod župn se naprosi, da sestavi status mestnega uradništva ter ga s svojimi nasveti in opombami glede reorganizacije predloži združenima odsekom personalnemu in finančnemu.

2. Imenovanima odsekom se naroča, naj vsekako še tekom leta 1884. stavi plenumu mestnega zbora svoje nasvete glede reorganizacije magistratnih uradov.

Predloga se jednoglasno brez razgovora vsprejmeta, isto tako samostalni predlog g. mestnega odbornika J. Hribarja, naj se ponovi prošnja do c. k. priv. južni železnici vodstva zavoljo uvedanja tour in retour listkov v Ljubljano, na progah iz Zagreba, Celja, Trsta in Reke.

Potem se javna seja sklene in prične tajna.

Domače stvari.

— (Najvišjega sodišča nedoslednost.) Moravsko-šlezjsko nadsodišče uničilo je odlok za eks. dražbo, ker je bil oklic in odlok pisan le v češčini. Na pritožbo izvršiteljevo na najvišje sodišče, pa je to spoznalo, da se sme odlok na Moravskem izdati samo v českem jeziku ter da zategadelj odloka ne treba uničiti, ako je pisan samo v češčini in da je to stvar upnika, da si dá dotični odlok preložit. — Pri nas pa odbija isto sodišče pritožbe samo radi tega, ker so pisane v slovenščini.

— (V državni železniški svet) sta predlagale c. k. trgovinskemu ministerstvu Kranjska in Goriška trgovinska in obrtniška zbornice, vodjo kranjske industrijalne družbe Karola Luckmann-a, za namestnika pa tovarnarja viteza Eugena Ritter-Zahony-ja.

— (Iz Ptujja) se nam 27. t. m. piše: Volilni oklic štajerskih „hammer-ambosov“ ali „deutsch-liberalcev“, ki ga je objavila te dni Graška tetka, nosi tudi podpis nekega Fr. Sarnitza iz Ptujja. Poprašal sem, kdo bi ta mož bil in akoprav naše mesto ni Bog vedi kako veliko, teško sem poizvedel, kdo je to, in poizvedel sem, da je ta Fr. Sarnitz sluga tukajšnje spodnje gimnazije. Ne vem še danes, če bodo tega slugo tudi mej kandidate postavili. Pravi, da grški doktor take ljudij „rabi“.

— (Katoliško-konservativni časopis), ki ga sedaj snujejo na Koroškem in kateri obeta braniti življenje slovenskih trpinov v tej kronovini, utegne kmalu začeti izhajati, ker je dotični odbor dobil že mnogo podpore. Tacega lista bi posebno potrebovali sedaj pred volitvami v koroški deželni zbor.

— (Srebrno svatbo) praznoval je včeraj podpredsednik Ljublj. veteranskega društva c. kr. rudniški uradnik g. A. Šafenrat. Veterani so mu na vrtu gostilnice „pri Hrvatu“ priredili lepo veselico in napivalo se je njegovemu uspešnemu delovanju na korist veteranskemu društvu, posebno iskreno po predsedniku g. Mihaliču.

— (Streljanje s topiči) se je včeraj v Štefanovi Vasi jako slabo obneslo. Praznovali so blagoslovljenje sv. Jakoba. Smodnik je bil spravljen v loncu, nekaj pa se ga je raztreslo po tleh. Ravno je opomnil jeden fantov, da je treba paziti na smodnik, kar zažge na tleh raztreseni smodnik drugi fant, in unel se je i smodnik v lonci in Šinkovčev Tone bil je jako hudo poškodovan na obrazu. Še jeden fant je močno, trije pa lahko poškodovani.

— (V spanji okraden) je bil včeraj po noči zidar Jaka Kandušar, ko je na cesti na Kon-

jočega v tajnostnem, brezdanjem tomunu, ob vzožji strme navpično po konci strleče skale. Diven, nepopisno krasen prizor gozdne idile razgrinja se gori v zračnem, na vrhunci svobodne pečine postavljenega šatora, kjer bi se človek ugloobil v blažene sanje čarobnih gozdnih bajk...

Ko sva se vrnila po onstranskem obrežju, ob bistri, izmej hribov šumeči Zali, preko tako imenovanega „elastičnega mosta“, poslovil sem se od vrlega narodnjaka ter se napotil po hribu navzgor k sv. Magdalen, od koder sem se ozrl še jedenkrat doli na Idrijo.

Potem me je cesta peljala ven na proste platinjske vrhunce, raz katere se odpira razgled po vsej širni notranjski pokrajini, ter me zavedla na Zavratac in od ondot po raznih ponikvah na jasni holmec slavni naših Rovt. Ko sem se ondu prepričal, da klasični naši Rovtarji, kakor za časa Preširna

... po stari šegi še dr.

krenil sem po dolini, mej košatimi mecesni proti — Vrhuiki, kamer sem dospel v večernem mraku.

gresnem trgu obležal. Neznani tatovi so mu slekli sukno, čevlje, vzeli mu dve ruti in mošnjček s 3 gold. denarja.

— (Dne 15. avgusta.) priredé slovenski dijaki iz Goriške, Kranjske, Prekmorskega in Štajerske pod vodstvom abiturjentov skupno veselico v Sevnici v sobanah g. Ibelja. Zastopani so vsi slovenski zavodi omenjenih dežel. Program: A. Beseda. 1. Dijaška (Zajc.) 2. Slavnostni govor. 3. Hrvaticam (zbor z bariton-solo. Zajc.) 4. Tičica (četverospjev. Majer). 5. Petelinčkova ženitev (šaljivi zbor. Hajdrih). 6. Otok (samospjev za tenor. M. Hubad). 7. Nočna rosa. (Sochor.) 8. Lahko noč (čvetospjev. Hajdrih). 9. Jutro. (Dr. Ipavic). 10. Naša zvezda (zbor z bariton-solo. Hudovernik). B. Ples. Ustopenina 50 kr. Polovica dohodkov je namenjena „Narodnemu domu“, polovica „Miru“. — Drugi slovenski časopisi naj blagovolijo to ponatisniti.

Odhor.

— (Poštno-hranilne karte.) Trgovinski naš minister izdal je to-le naredbo: „Ministerijalna naredba z 19. dne junija t. l., govoreč o razveljavitvi poštne odznake, izdanih 1867. leta, ne velja tudi za poštno-hranilne karte, ki imajo odznake utisnene po 5 novcev. Za tega delj smejo le-te poštno-hranilne karte, dokler jih bode kaj, v rabi ostati poleg tistih, ki nosijo pisemske odznake po 5 novcev iz leta 1883. Čas pa, kedaj se imajo poštno-hranilne karte starejše emisije izobčiti, naznani se še posebe.“

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Maribor 28. julija. Volilni shod v Rušah sijajno vršil, kandidatura Radaj-Goedelnova navdušeno vsprejeta.

Celje 28. julija. G. dr. Dominkuš odpovedal se je kandidaturi za naš volilni okraj, za katerega je bil pri volilnem shodu enoglasno postavljen. Vsled tega bo 30. t. m. v Žavci pri gosp. Hausenbihlerji posvetovanje volilcev, da postavijo kandidata mesto g. dr. Dominkuša. Drugi kandidat za Celjski okraj je gosp. Miha Vošnjak, predsednik zveze slovenskih posojilnic ter je kandidaturu prevzel.

Carigrad 27. julija. Blagajnika ruskega poslaništva Vulčeva, vračajočega se od Otmanske banke, kjer je potegnil 1700 funtov šterlingov, je včeraj ob 1. uri popoldne neznan lopov s palico po glavi udaril, vsled tega udarca omamljenemu pa vzel omenjeni znesek. Zlodejca neso dobili. Vulčev lahko ranjen.

Poziv.

Častim se javiti slovenskemu narodu in vsem ljubiteljem slovenske glasbe, da kanim za mesec dni objelodaniti drugo knjigo svojih glasbotvorov. Da pako zamorem primjerno množino naklade ustanoviti, prošim vsacega, koji se namerava predplatiti ali predbrojiti (prednaročiti) na ovo izdanje, da mi nemudoma javiti izvoli. Cena drugej knjigi bode na 1 for. 50 n. znižena.

Nadajoč se, da bode moje poduzetje dovoljno podpora v slovenskem narodu našlo, belježim se z odličnim poštovanjem

F. S. Vilhar.

V Karlovcu (Hrvatska) konci julija 1884.

Javne dražbe.

29. julija: 1. eks. držb. pos. Fran Zidarja iz Mačjega dola, 1790 gld. v Trebnjem. 1. eks. držb. pos. Janeza Dorniša iz Pake, 1975 gld., na Vrhniki. 1. eks. držb. pos. Franca Habjana iz Ševelj 640 gld., v Loki. 3. eks. držb. pos. Kristijana Klavzerja iz Loke, 170 gld., v Loki.

Tujci:

dne 27. julija.

Pri **Sionu**: Barth z Dunaja. — pl. Petke iz Trsta. — Fischbach z Dunaja.
Pri **Malliet**: Müller z Dunaja. — Gortan iz Trsta. — pl. Ciotta iz Reke. — Kaschl z Dunaja. — Dr. Hirsch iz Gorice.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
26. julija	7. zjutraj	734.00 mm.	+13.0°C	sl. vzh.	dež.	10-80 mm.
	2. pop.	735.88 mm.	+13.6°C	sl. jz.	dež.	
	9. zvečer	736.85 mm.	+12.2°C	sl. jz.	d. jas.	dežja.
27. julija	7. zjutraj	738.78 mm.	+10.6°C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	737.22 mm.	+20.6°C	sl. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	736.24 mm.	+15.2°C	brezv.	d. jas.	

Srednja temperatura obeh dni je znašala +14.9° in +15.5°, za 6.7° in 4.1° pod normalom.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Tržne cene v Ljubljani

dne 26. julija t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	48
Rež	5	53
Ječmen	4	55
Oves	3	25
Ajda	5	53
Proso	6	18
Koruza	5	60
Leča	8	—
Grah	8	—
Fižol	9	—
Krompir, 100 kilogramov	2	32
Maslo, kilogram	—	94
Mast	—	80
Speh frišen	—	60
„ povojen	—	72
Surovo maslo	—	85
Jajca, jedno	—	2 1/4
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	64
Telečje	—	56
Svinjsko	—	66
Koštrunovo	—	40
Kokoš	—	45
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	1	96
Slama	1	78
Drva trda, 4 kv. metre	7	30
„ mehka, „	4	50

Dunajska borza

dne 28. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	kr.
Papirna renta	81	05
Srebrna renta	81	85
Zlata renta	103	30
5% marčna renta	96	15
Akcije narodne banke	858	—
Kreditne akcije	308	—
London	121	70
Srebro	—	—
Napol.	9	66 1/2
C. kr. cekini	5	73
Nemške marke	59	60
4% državne srečke iz l. 1854	250	125
Državne srečke iz l. 1864	100	169
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103	30
Ogrska zlata renta 6%	122	20
„ „ 4%	91	90
„ papirna renta 5%	88	90
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100	115
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	20
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	75
Kreditne srečke	100	176
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	108
Tramway-društ. velj.	170	213

Zahvala.

Za mnogobrojne izraze sočustva ob smrti našega predragega očeta

Alojzija Lenček-a,

za poklonjene prekrasne vence, za mnogobrojno udeležitev pri pogrebem sprevedu, prav posebno pa državnemu poslancu g. dru. Vošnjak-u za prelepe v slovo ranjkemu na grobu spregovorjene in vsem v srce segajoče besede, kakor tudi slav. vodstvu Blaške in Rajhenberške šole izreka najtoplejšo zahvalo
(473)

rodbina Lenček.

Zahvala.

Za vsestransko sočutje mej boleznijo in ob smrti nepozabljive naše matere, oziroma tašče in babice, gospe

TEREZIJE KURALT,

kakor tudi za mnogobrojno spremstvo k večnemu počitku, zlasti pa dariteljem prelepih vencev in gospodom pevcem za ganljivo petje izrekamo najtoplejšo in najprisrčnejšo zahvalo.

Turn pri Semiču, v 25. dan julija 1884.

(469) Žalujoči ostali.

Heinrich Heine's

gesammelte Werke,

illustrirte Prachtausgabe, izide v 90 snopičih po 30 kr. Prvi snopiči leže na ogled.

Naročila vsprejema

(467-3)

J. Giontini v Ljubljani.

Štacuna v najem.

Zaradi spremena stanu daje se v Črnomlju na Dolenjskem štacuna s specerijskim blagom za več časa v najem. Štacuna je prostorna in na glavnem trgu, na zelo pripravnem prostoru. Odda se štacuna z vsem blagom vred ali pa le s potrebno štacunsko pripravo. Najemščina od štacune in stanovanja je 300 gld. na leto. Natančnejše najemne pogodbe za štacuno z blagom vred ali le s potrebno opravo in koliko se prevede na leto, zve se pri upravnštvu „Slovenskega Naroda“.

(457-3)

Lep zaslužek

zamore si o počitnicah pridobiti vsak ljudski učitelj na kmetih brez velicega truda. Vprašanja naj se pošiljajo v zaprtih pismih z nadpisom „Lep zaslužek“ upravništvu tega lista. (472-1)

Svarilo!

Franco Grablovitz, c. kr. upokojeni davkovski uradnik, prosi vsakatega na svojo pokojniško polo denar ali denarno vrednost na posodo, potem pa gre k administrativnej oblasti, da naj to polo nazaj zahteva, kar se tudi takoj zgodi.

Jaz svarim zato vsacega posoditi mu denar ali denarno vrednost.

V Ljubljani, v 26. dan julija 1884.

(471)

Viktor Herxel.

Učenca

z dobrimi šolskimi spričevali, slovenskega in nemškega jezika zmožnega, takoj vsprejme

Jos. Wagner,

trgovec z mešanim blagom v Šmarji pri Jelsanah na Štajerskem.

(470-1)

Podpisani priporočuje svojo dobro

gostilno v Sori

hiš. števil. 9,

v katerej toči dobro pivo in dolenska vina liter po 28, 32 in 40 kr. ter prosekar po 52 kr. Ima tudi dobre in okusne gorke in mrzle jedi za vsako gospodo.

Henrik Kofou,

(453-3)

gostilničar.

Izborna

bela boteljska vina

v velikih (stari polič) boteljkah, in sicer:

Rulandec leta 1880 po 60 kr. Cesarsko vino leta 1882 (od Nj. Velikanstva presvitlega cesarja Fran Josepa samega pohvaljeno) po 80 kr., kakor tudi izborna

črna vina

v sodih proti pokušnji prodaja (459-2)

vodstvo deželne kranjske vinarske in sadjarške šole na Slapu pri Vipavi, postaja Postojina.

Jordan-ovo

zdravilo za kurja očesa

priloga se vsem, ki trpijo na tem, najtoplejše, ker vsako še tako ukorenineno zlo absolutno in brez bolečin ozdravi in se plača le vspeh.

Cena polovici steklenice 25 kr., celi steklenici 50 kr.

Andr. Jordan-ova

droguerija v Chrudimu.

Po pošti 10 kr. več za poštno marko.

Zaloga v Ljubljani pri gospodu lekarji Jul. pl. Trnkoczy-ji. (439-6)

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrzdni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „East Anglia“, 3400 ton, v 30. dan julija.

„Britannia“, 4200 — — — — —

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

V BRAZILIJU — SANTOS itd.

Parnik „Teutonia“, 3400 ton, odhod v 20. dan avgusta.

Pasaža — Vmesni krov 80 gld.

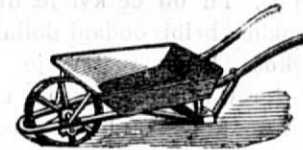
Potniki naj se obrnejo na

J. TERKUILE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emilliano d' Ant. Poglayen, generalni agent. (444-12)

Železna

ročna vozila

in

kolesa za vozove

vsake vrste.

CARL MORGENSTERN & Comp.

Tovarna strojev za plinske vodne in trombne naprave. (298-13)

Wien, Fünfhaus, Gaspasse 6.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.